

горницята, защото се принесе както зло дѣ-
те, и рекохъ ти: да сѣдишъ мирно на сто-
латъ, до гдѣто дойда азъ за да те пѣ-
снемъ. Още единъ другъ день, имаше ты
зли помышленія, когато са стараше да на-
мѣришъ спосокъ за да се качишъ на поста-
вецатъ, та да земешъ портокалатъ, който
бехъ оставила тамъ, и бехъ ти рекла: да го
не пофащашъ. И двата пѣти имаше ты
помышленія зли и непослушливи камъ мене.

Нѣкои чловѣцъ совзиматъ многи лѣкави
помышленія: размышлаватъ лѣкавите си
дѣйствиа и работы, а най повече съ благо-
дарность: смысляватъ за злото, което иматъ
намѣреніе да направатъ, за спосокатъ и ле-
гнинята, какво могатъ да го направатъ.

Не се стараатъ да отдалечаватъ отъ у-
матъ си таквѣа помышленія: угодно имъ е
да ги иматъ.

Но Богъ никогда не совзе зло, или лѣкаво
помышленіе, нито нѣкое зло, или лѣкаво чѣв-
ствованіе.

Богъ не проговори никогда дѣмъ зла, или
лѣкавж. Колкото ни рече во Свѣтосе Писаніе,
колкото ны подѣлава да размышлаваме, да